

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička ulica 2, 52440 Poreč

Posl.br. P-193/2026-25

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču – Parenzo, po sutkinji tog suda mr. sc. Marčeli Štefanuti, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Anđele Mudrić, iz Poreča, Rajka Stipe 37, OIB:94316527714, zastupana po punomoćniku Danijelu Levi, odvjetniku iz Poreča, protiv tuženika Snježane Diklić, iz Višnjana, Prhati 1A, OIB:47071031201, zastupane po punomoćniku Lorisu Lakoviću, odvjetniku iz Poreča, radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 28. svibnja 2026. godine, u prisutnosti stranaka osobno, punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženice, dana 8. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Raskida se u cijelosti „Ugovor o doživotnom uzdržavanju“ sklopljen između tužiteljice Anđele Mudrić iz Poreča, Rajka Stipe 37 OIB: 94316527714 kao primateljice uzdržavanja i tuženice Snježane Diklić iz Višnjana, Prhati 1 A OIB: 47071031201 kao davateljice uzdržavanja dana 18.01.2023. godine po Karli Ladavac, javnom bilježniku u Višnjanu pod brojem OU-39/2023.

II. Ovlašćuje se tužiteljica da odmah po pravomoćnosti ove presude izvrši brisanje zabilježbe postojanja predmetnog „Ugovora o doživotnom uzdržavanju“ u zemljišnoj knjizi na nekretnini k.č.br. 3741 upisanoj u z.k.ul.br. 2646 k.o. Poreč i to na jednosobnom stanu na 2. katu prvog ulaza, treća vrata lijevo iz pravca glavnog ulaza, površine 33,20 m², s pripadajućom ostavom na istom katu 15. Suvlasnički dio: 33/1079 etažno vlasništvo (E-15) te na nekretnini k.č.br. 1109/1 upisanoj u z.k.ul.br. 1039 k.o. Sveti Vital i to na tužiteljjičinoj 10/60 idealnog dijela.

III. Dužna je tuženica nadoknaditi tužiteljici parnični trošak u iznosu od 1.140,00 eura, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je dana 15. siječnja 2024. godine podnijela tužbu protiv tuženice radi raskida Ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljenog dana 18. siječnja 2023. godine. U tužbi tvrdi da se tuženica obvezala doživotno uzdržavati tužiteljicu, a kao naknadu za primljeno uzdržavanje tužiteljica da se obvezala nakon svoje smrti ostaviti tuženici svu svoju imovinu, između ostaloga i stan u kojem tužiteljica živi. Predmetni ugovor da je sklopljen na inicijativu i inzistiranje tuženice. Prethodno da se za tužiteljicu

brinuo njezin sin jedinac koji je preminuo 16. studenoga 2022. godine. Tuženica da ne ispunjava svoje ugovorne obveze jer da ne brine o tužiteljici i njezinim potrebama. U početku tuženica da se tek donekle i povremeno brinula i pomagala tužiteljici, ali da se istovremeno prema njoj ponašala netrpeljivo, nekulturno i drsko te da joj je upućivala prijetnje. Tužiteljica da je sve to morala trpjeti jer da je bila ovisna o tuđoj pomoći. Od listopada 2023. godine tuženica da ne pruža tužiteljici nikakvu pomoć niti da ju je zvala niti posjetila iako je to tužiteljica očekivala. Iz takvog postupanja da proizlazi da tuženica ne namjerava ispunjavati svoje ugovorne obveze i brinuti za tužiteljicu, zato predlaže da sud raskine ugovor o doživotnom uzdržavanju u cijelosti. Tužiteljica zaključuje da je starija osoba narušenog zdravlja, slabije pokretna i živi sama, na drugom katu zgrade bez dizala te da joj je potrebna stalna pomoć druge osobe u nabavi namirnica i obavljanju svakodnevnih poslova, a sada da joj u tome pomažu druge osobe, a najviše, kao i od prije, snaha Sanja Mudrić.

2. U odgovoru na tužbu tuženica u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice. Osporava navode tužiteljice, kao neistinite, da ne bih izvršavala svoje obveze iz ugovora o doživotnom uzdržavanju. Također osporava da je predmetni ugovor sklopljen na inzistiranje tuženice. Dalje navodi da i dalje izvršava svoje obveze preuzete predmetnim ugovorom. Ističe da je unuk tužiteljice, Mišel Mudrić, saznajući za predmetni ugovor, nagovorio tužiteljicu da podnese tužbu kako bi isti dobio u vlasništvo nekretninu koja je predmet ugovora o doživotnom uzdržavanju. Tužiteljica da je zaista ovisna o drugim osobama i tuđoj pomoći te da je njezin unuk iskoristio takvo stanje i nagovorio tužiteljicu na podnošenje tužbe. Kada je preminuo sin tužiteljice tuženica da je organizirala i platila troškove pogreba te brinula za tužiteljicu.

2.1. Tijekom postupka i u iskazu tuženica je izriekom ispravila navode tužbe (iznijete po njezinom punomoćniku) vezano za razdoblje uzdržavanja i snošenja troškova pogreba te je navela da nakon listopada 2023. godine ne uzdržava tužiteljicu (ali zato jer joj to tužiteljica ne dopušta) i da je troškove sprovoda sina tužiteljice snosila sama tužiteljica.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid: u ugovor o doživotnom uzdržavanju (5-9), saslušani su svjedoci Miranda Koraca, Mišel Mudrić, Sanja Mudrić, Ivona Mofardin, Eda Bratović Makovac, Toni Diklić, Matej Diklić (29-36) te tužiteljica i tuženica kao parnične stranke (42-47 i 99-100).

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice je osnovan.

5. Uvidom u ugovor o doživotnom uzdržavanju utvrđeno je da je isti sklopljen u obliku javnobilježničkog akta kod vršitelja dužnosti javnog bilježnika Karle Ladavac u Višnjaju pod oznakom OU-39/2023 dana 18. siječnja 2023. godine između tužiteljice kao primateljice uzdržavanja i tuženice kao davateljice uzdržavanja. U istome vršitelj dužnosti javnog bilježnika navodi "Nakon što sam utvrdila da su stranke sposobne i ovlaštene za poduzimanje i sklapanje ovog posla, objasnila im smisao i posljedice posla i uvjerala se u njihovu pravu i ozbiljnu volju, u njihovoj nazočnosti, po njihovom kazivanju sastavila sam ovaj: ugovor o doživotnom uzdržavanju...". Nadalje je utvrđeno da se tuženica obvezala doživotno uzdržavati tužiteljicu, svoju tetku, osigurati joj mirnu, sigurnu i dostojanstvenu starost, njegovati ju i uopće brinuti se o njoj, a u slučaju bolesti osigurati joj liječničku pomoć, lijekove i svu potrebnu brigu i njegu. U slučaju da to, iz bilo kojeg razloga ne bih bila u mogućnosti osobno ispunjavati, tada da će to u njezino ime činiti djeca tuženice Toni Diklić i Matej Diklić. Nadalje je utvrđeno

da se tužiteljica obvezala, kao naknadu za primano uzdržavanje, tuženici ostaviti, po svojoj smrti, svu svoju imovinu, između ostalog i nekretnine u naravi stan u Poreču i nekretninu u k.o. Sv. Vital. Nadalje je utvrđeno da je predmetni ugovor sudionicima pročitan i protumačen prije nego su ga vlastoručno potpisali.

5.1. Dakle, iz ugovora o doživotnom uzdržavanju nesporno je utvrđeno da je isti sastavljen u prisutnosti javnog bilježnika odnosno vršitelja dužnosti javnog bilježnika i u obliku javnobilježničkog akta, da je prije sastava istog vršitelj dužnosti javnog bilježnika utvrdio da je sklapanje tog ugovora prava i ozbiljna volja ugovornih strana te da je isti sastavljen po kazivanju ugovornih strana. Ugovorne strane su bile upoznate i upozorene o smislu i posljedicama pravnog posla, sve sukladno odredbi čl. 580. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/21, 114/22, 156/22, dalje: ZOO) i čl. 69. st.1.5. Zakona o javnom bilježništvu. Konačno ugovorne strane su nakon pročitanog i protumačenog ugovora prihvatile istog te ga vlastoručno potpisale. Člankom 5. ugovora propisano je da svaka ugovorna strana može zahtijevati raskid ugovora u cijelosti ako druga ugovorna strana ne ispunjava svoje obveze.

6. Predmet ove pravne stvari je da li je (s obzirom da je tužiteljica podnijela tužbu za raskid ugovora zbog neispunjavanja ugovornih obveza) tuženica ispunjavala svoje obveze preuzete ugovorom o doživotnom uzdržavanju.

7. Između stranaka je nesporno da ugovorom o doživotnom uzdržavanju nije ugovorena zajednica života stranaka. Nesporno je i da je tuženica u svrhu ispunjavanja obveza po ugovoru o doživotnom uzdržavanju do listopada 2023. godine dolazila kod tužiteljice (prema dogovoru stranaka, kada je tužiteljica zvala tuženicu da joj je potrebna pomoć). Nadalje je nesporno da od kraja listopada 2023. godine tuženica ni njezini sinovi ne uzdržavaju tužiteljicu. Iz iskaza stranaka saslušanih dodatno 28.05.2026. nesporno je utvrđeno da stranke međusobno ne kontaktiraju ni telefonom ni na bilo koji drugi način od lipnja 2024. Prema iskazu tuženice danog 28. svibnja 2026., ista je u svađi sa tužiteljicom i od lipnja 2024. nije čula ni vidjela tužiteljicu.

8. Svjedokinja Miranda Koraca (susjeda tužiteljice) iskazala je da živi u prizemlju, a tužiteljica na drugom katu u istoj zgradi. Tuženicu nije vidjela u zadnjih 7-12 mj. da dolazi kod tužiteljice, a ranije ju je viđala kod tužiteljice. Tužiteljica joj se krajem 10 mjeseca 2023. godine putem telefona potužila da joj tuženica prijete, da joj govori ružne riječi, ali svjedokinja ne zna njihov međusobni odnos niti koje ružne riječi joj je govorila. Tužiteljica da teže hoda pa joj je potrebna pomoć, a nekada i nju nazove da joj nešto donese ili netko drugi od susjeda. Dalje je iskazala da viđa da kod tužiteljice dolazi njezin unuk Mišel Mudrić i nevjesta Sanja Mudrić i da joj nešto nose – špežu. Tužiteljica izlazi iz stana jer mora odnijeti smeće i tako sl. Tužiteljica joj je rekla da je s tuženicom kod javnog bilježnika napravila ugovor da je tuženica uzdržava. Svjedokinja vjeruje da tužiteljica želi da ju tuženica uzdržava, ali da o tome neka kažu same stranke. Kada je sin tužiteljice umro 2022. godine tuženica i njezini sinovi su organizirali sprovod i svaka im čast kako su to sve napravili. Ne zna tko je snosio trošak sprovoda. U vrijeme kada je sin tužiteljice umro i one dane do sprovoda Mišel Mudrić nije bio kod tužiteljice, nije ga vidjela, vidjela ga je samo na sprovodu. Niti Sanju Mudrić nije vidjela u vrijeme kada je sin tužiteljice umro i one dane do sprovoda, vidjela ju je samo na sprovodu. Otprilike zadnjih godinu dana viđa da Mišel i Sanja Mudrić dolaze kod tužiteljice, dolaze jedan po jedan, a i zajedno. Sa tužiteljicom svjedokinja se viđa otprilike jednom sedmično i to ne samo u posljednjih godinu dana nego i od ranije. Ne

sjeća se da li joj se tužiteljica prije 10 mjeseca 2023. godine požalila na tuženicu. Tužiteljica se uglavnom žalila zbog smrti sina. Tužiteljica joj nikada nije rekla da ne želi da ju nećakinja Snježana uzdržava. Rekla joj je preko telefona da joj je tuženica prijetila, ali ne zna čime. Osobno nije čula da bi tuženica prijetila tužiteljici.

8.1. Iz iskaza te svjedokinje proizlazi da joj se tužiteljica tek krajem 10. mj. 2023. godine požalila da joj tuženica prijeti i da joj govori ružne riječi, ali iz iskaza svjedokinje nije utvrđeno čime ni kako je tuženica prijetila tužiteljici i na koji način. Iz iskaza svjedokinje je nesporno utvrđeno da tuženica ne dolazi kod tužiteljice negdje od kraja listopada 2023. godine. Također iz iskaza te svjedokinje proizlazi da unuk i bivša snaha tužiteljice dolaze kod tužiteljice posljednjih cca godinu dana (a svjedokinja je dala iskaz 09. svibnja 2024. godine).

8.2. Sud je prihvatio iskaz te svjedokinje kao vjerodostojan jer je iskazivala ono što zna po pričanju tužiteljice i neposrednog viđenja, iskazivala je objektivno i ista nema nikakav interes vezano za uspjeh bilo koje od strana u ovom postupku.

9. Svjedok Mišel Mudrić, unuk tužiteljice, iskazao je da do smrti svog oca Smiljana, a sina tužiteljice, nije posjećivao baku, ali razlog tome nije bila baka već zbog problema kojeg je stvarao otac budući da je dosta konzumirao alkohol. Zato se odmaknuo od te obitelji. Do smrti oca nije bio kod bake, bio je na sprovodu, a nakon sprovoda je sve češće posjećivao baku, tri puta tjedno, a kasnije i sve češće. Otac je umro 16. studenog 2022. godine, a predmetni ugovor je sklopljen 18. siječnja 2023. godine. Baki je čestitao rođendan 26.01.2023. godine. Par mjeseci nakon toga baka mu je rekla da je sa tuženicom sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju. Tuženica da je prvih par mjeseci uzdržavala baku, a nakon toga, baka ga je zvala u suzama i rekla mu da ju tuženica verbalno maltretira i da ne izvršava obveze po ugovoru. Kada je baka rekla da je sklopila ugovor sa tuženicom on da joj je rekao da je to njezino pravo, ali to nije bila stvar jer mu je baka rekla da je bila prisiljena od strane tuženice sklopiti taj ugovor. Od strane tuženice prijetnje su bile sve gore i baka ga je sve više nazivala telefonom u suzama. Baka mu je rekla da kad ju je tuženica npr. vozila u trgovinu, kada su se vratile iz trgovine da ju je tuženica pustila u prizemlju zgrade i da joj je tuženica rekla neka si sama nosi stvari u stan na drugi kat. Prvih par mjeseci tuženica je izvršavala ugovorne obveze. Baka mu je rekla da od kraja 10. mjeseca 2023. godine tuženica više ne izvršava ugovorne obveze niti ju zove. Tuženica da ju je zvala tek nakon što je zaprimila tužbu. Baka mu je rekla da joj je tuženica rekla da će ju ubiti, a to je rekla nakon što je tuženica primila tužbu. Tuženica da je baki dala puno uvreda, a to zna po pričanju bake. O baki sada brine on, pomaže i majka. Oboje brinu o baki tako da joj kupuju namirnice, voze ju u dućan, kod doktora. Iskazao je da on nije nagovorio svoju baku da podnese tužbu. Baka je tužbu podnijela jer ju je bilo strah i stalno ga je zvala u suzama, a i kad bi se on pojavio kod bake, baka mu je rekla da ju je strah. Baka ima strah od tuženice jer tuženica ima jak temperament, jako brzo plane. Prije 10 mj. 2023. godine više su on i majka pomagali baki nego tuženica. Tuženica da je baki govorila da je krava, magarica, svinja. Tuženica je znala govoriti prokleta krv tvoja. Tuženica je vrijeđala i njega, ali iza leđa. Dalje je iskazao da je troškove sprovoda oca platio Toni Diklić, sin tuženice, novcima tužiteljice. Također je iskazao da je čuo da je baka rekla da ona ne želi da ju tuženica uzdržava, zato jer tuženica nije bila 7 mjeseci kod bake. Baku je bilo strah od tuženice, radi verbalnog vrijeđanja i prijetnje smrću. Nakon smrti oca njegovu sahranu je organizirala tuženica i njezina obitelj. Kada je on saznao da je otac bolestan, nazvao je Tonija Diklića i pitao ga da li nešto treba pomoći, a Toni da mu je rekao da će on se zauzeti za pomoć oko sprovoda njegovog oca. Prije smrti oca njegova majka nije pomagala tužiteljici. Baka

je nazvala njegovu mamu negdje krajem 6 mjeseca 2023. godine i pitala ju da joj pomogne naći odvjetnika za raskid ugovora sa tuženicom. Kada je on dolazio kod bake nije vidio tuženicu. Tuženica da je pokrenula inicijativu za sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju, ali da nije imala strpljenja sa tužiteljicom i zato da je baka podnijela tužbu.

9.1. Iz iskaza tog svjedoka proizlazi da je tuženica prvih par mjeseci uzdržavala tužiteljicu, a od kraja 10. mjeseca 2023. godine da tuženica ne uzdržava tužiteljicu uopće. Dalje proizlazi da sve u vezi tog uzdržavanja zna isključivo što mu je rekla baka. Tako zna da mu je baka rekla da je tuženica prijetila baki smrću nakon primitka tužbe tj. nakon 15. siječnja 2024. godine. Iz iskaza tog svjedoka nije utvrđeno da on ima neposredna saznanja o odnosu između tuželjice i tuženice prije i za razdoblje kada nije imao kontakta sa bakom.

9.2. Svjedok, unuk tuželjice je počeo ostvarivati kontakt s bakom tek nekoliko mjeseci nakon smrti svog oca, i nakon sklapanja predmetnog ugovora, odnosno tek nakon provedenog ostavinskog postupka iza svog oca i po saznanju o postojanju ugovora o doživotnom uzdržavanju. Svjedok ima osobni interes, kao jedini zakonski nasljednik iza svoje bake tj. ima interes da baka uspije u ovom sporu pa je njegov iskaz subjektivan. Nadalje, u iskazu navodi da mu je baka rekla da ona ne želi da ju tuženica uzdržava. Tako se iz iskaza tog svjedoka može zaključiti da tuželjica više nije prihvaćala odnosno dozvoljavala da ju tuženica uzdržava od 10 mjeseca 2023. godine, a prvih par mjeseci od sklapanja ugovora da je tuženica uzdržavala tuželjicu.

10. Svjedokinja Sanja Mudrić bivša nevjesta tuželjice iskazala je da su ona i sin Mišel nakon ostavinske rasprave iza sina tuželjice saznali da je između tuželjice i tuženice sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju. Nakon što je bila ostavinska rasprava, u periodu nakon rasprave, tuželjica je zvala svog unuka i rekla mu da je ona prepisala stan na tuženicu, da nije zadovoljna sa tuženicom jer da kad idu u trgovinu da više na nju, da kad je vozi kod doktora da je pusti ispred bolnice i kasnije da ju mora tražiti, da kad idu po spežu da mora sama vući namirnice po stepenicama gore, pa da joj susjedi pomažu. U početku nakon sklapanja ugovora da je sve bilo u redu, a kasnije da se tuželjica nije osjećala sigurno jer da tuženica više na nju. Do 4 mjeseca 2023. godine ona niti njezin sin nisu baš odlazili kod tuželjice, a nakon toga da ih je često zvala. U 4 mj. saznala je za postojanje ugovora o doživotnom uzdržavanju između tuželjice i tuženice. Tuželjica joj je rekla da su tuženica i njezin sin rekli da će lagati Mišelu da pogreb nije plaćen, da iznude novac od njega. To joj je rekla tuželjica, da ju to jako tišti i da to ne može napraviti svome unuku. O tuželjici se sada brine ona i unuk Mišel, negdje od 11. mjeseca 2023. godine. Tuželjica se sama ne može uzdržavati jer joj trebaju i lijekovi. Do tada je kod tuželjice dolazila tuženica, tu i tamo, ali tuželjica je rekla da ju je tuženica uznemiravala, da je vikala na nju. Najgore je bilo što je tuželjica sama morala nositi stvari u stan iako je teško pokretna. Tuželjica joj je rekla da je bilo ružnih riječi između tuželjice i tuženice, tuženica da je tuželjici upućivala ružne riječi. Tuželjica joj je rekla da će tužiti tuženicu ako se bude tako ponašala. Drugi dan je tuženica nazvala i rekla je tuželjici da će je ubiti, a to da je bilo prije nego je tuželjica tužila tuženicu. Tada je tuželjica zvala nju, unuka i susjedu Mirandu, a to da je bilo u 10. mjesecu 2023. godine i nakon toga tuženica ni njezini sinovi nisu ni dolazili kod tuželjice. Onog dana kada je tuženica dobila tužbu nazvala je tuželjicu i govorila joj je ružne riječi, a tuželjicu da je zvao i brat od tuženice Denis Benvinju te da joj je rekao stara tovarica i neuračunljiva. Tako joj je rekla tuželjica te da je bila uznemirena i da ju je jako strah. Tuželjica je angažirala odvjetnika preko nje (svjedokinje) jer da želi raskinuti ugovor, te je

svjedokinja nakon toga u 10 ili 11 mj. angažirala odvjetnika za raskid ugovora. Kada je sinu od tužiteljice bilo loše u 10. mj. 2022. godine tada je tuženica i njezini sinovi bila uz tužiteljicu i pomogla sinu tužiteljice. Sin tužiteljice je umro 16.11.2022. i tada su tuženica i njezini sinovi pomagali tužiteljici. Kada su ona i njezin sin saznali da je sinu od tužiteljice jako loše, tada su nazvali Tonija Diklić i rekli mu da će oni preuzeti brigu o sinu tužiteljice, a Toni Diklić je odgovorio da on poznaje doktore u Zagrebu i da će on preuzeti brigu za njega. Svjedokinji je poznato da je tuženica dolazila kod tužiteljice do 10. mj. 2023., dolazila je kada ju je tužiteljica zvala da joj trebaju namirnice i dr. Ostavinska rasprava iza pok. bivšeg muža Smiljana Mudrić završena je u 6. mj. 2023. godine. Svjedokinja je iskazala da je pomagala tužiteljici u vrijeme kada je sin tužiteljice tj. njezin bivši muž bio u zatvoru i na Rabu, 2021. godine. Pomagala joj je kao i sada, kada joj trebaju namirnice i lijekovi i to osnovno. Tužiteljica si sama kuha, sama si uključi mašinu rublja. Čistiti si ne može jer je teško pokretna. Njezin sin sa ocem nije bio u dobrim odnosima, i njezin sin da nije nagovorio tužiteljicu da podnese tužbu. Svjedokinji ni njezinom sinu da nije smetalo da je tužiteljica prepisala nekom drugom niti da je itko drugi uzdržava. Tužiteljica joj je rekla da ju je prije podnošenja ove tužbe nazvala neka odvjetnica iz Novigrada i da joj je rekla da ju je kontaktirala tuženica te je predložila da se nađu u jednom kafiću te da je tuženica predložila da joj tužiteljica isplati 10.000,00 eura za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju.

10.1. Iz iskaza te svjedokinje proizlazi da su ona i njezin sin saznali o postojanju ugovora o doživotnom uzdržavanju nakon ostavinske rasprave iza pokojnog sina tužiteljice, da je do tada između tužiteljice i tuženice sve bilo u redu, da do 04. mj. 2023. godine ni svjedokinja ni njezin sin nisu baš odlazili kod tužiteljice, a nakon toga da su češće odlazili kod tužiteljice. Dalje iz njezinog iskaza proizlazi da o tužiteljici od 11. mj. 2023. godine brinu ona i njezin sin Mišel na način da joj donose namirnice. Iz njezinog iskaza dalje proizlazi da se tužiteljica boji tuženice. Iskaz te svjedokinje nije sukladan sa iskazom svjedoka Mišela Mudrić u dijelu u kojem su iskazivali vezano za prijetnje smrću tužiteljici od strane tuženice budući da je svjedok Mišel Mudrić iskazao da je ta prijetnja bila nakon što je tužiteljica podnijela tužbu dok je svjedokinja Sanja Mudrić iskazala da je ta prijetnja bila u 10. mj. 2023. godine i da to može potvrditi i svjedokinja Miranda Koraca. Međutim, svjedokinja Miranda Koraca nije iskazivala uopće vezano za prijetnje smrću i da bi to bilo u 10. mj. 2023. godine. Iskaz te svjedokinje nije vjerodostojan u tom dijelu kada su i koje prijetnje bile upućene tužiteljici od strane tuženice i zbog čega. Svjedokinja kao majka unuka tužiteljice, Mišela Mudrić, ima interes za uspjeh tužiteljice u ovoj pravnoj stvari. Iz iskaza svjedokinje sud zaključuje da su ona i njezin sin Mišel počeli odlaziti kod tužiteljice nakon saznanja o postojanju ugovora o doživotnom uzdržavanju, a da prije toga nisu odlazili.

11. Svjedokinja Ivona Mofardin nema nekog posebnog saznanja vezano za postojanje ugovora o doživotnom uzdržavanju, nije ni znala da je između stranaka postojao pisani dokument. Ono što zna je samo to da je tuženica njoj kao radnoj kolegici govorila da jednoj gospođi nosi lijekove, spežu jer da brine o njoj i ta gospođa o kojoj je brinula da više ne želi da se tuženica brine o njoj. Ta gospođa da je zvala tuženicu i za vrijeme posla pa kada se tuženica nije uspjela javiti kasnije da je tuženica zvala tu gospođu, ali da se ta gospođa više nije javljala. Po pričanju tuženice svjedokinja zna da se tuženica više ne brine o tužiteljici, unazad par mjeseci (a iskaz je dala 09. svibnja 2024. godine).

11.1. Iz iskaza te svjedokinje sud nije utvrdio relevantne okolnosti potrebne za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, već samo činjenicu da je tuženica uzdržavala tužiteljicu, a više da ju ne uzdržava.

12. Svjedokinja Eda Bratović Makovac, prijateljica tuženice iz školskih dana, iskazala je da joj je poznato da je tuženica uzdržavala tužiteljicu, i da je osobno odlazila sa tuženicom kod tužiteljice, da je tuženica pomagala tužiteljici i u vrijeme dok je bio bolestan sin tužiteljice, da se i sama tuženica osjećala dužnom pomoći tužiteljici budući da joj sin zbog bolesti nije mogao pomagati. Svjedokinja je iskazala da je između tužiteljice i tuženice bio dobar odnos, nikada nije čula niti vidjela da bi tuženica vikala na tužiteljicu ili ju vrijeđala. Svjedokinja je iskazala da je i vidjela i sama zaključila da su nakon ostavinske imovine iza pok. sina tužiteljice nastali problemi vezani uz imovinu. Ta svjedokinja nije nikada vidjela unuka tužiteljice niti bivšu nevjestu tužiteljice, o njima je čula od tuženice i to kada je trebalo ići u bolnicu sa sinom tužiteljice budući da su u bolnicu išli djeca tuženice, a ne unuk tužiteljice. Svjedokinja nije primijetila niti čula da su unuk tužiteljice ili bivša nevjesta tužiteljice nešto napravili za tužiteljicu. Ta svjedokinja je sa tužiteljicom komunicirala kada je sa tuženicom došla u stan kod tužiteljice 3 do 4 puta. Zadnji puta je kod tužiteljice bila prije više od godine dana (iskaz je dala 09. svibnja 2024. godine). Svjedokinja je iskazala da joj je tuženica rekla da tužiteljica više ne želi da je uzdržava niti da dolazi kod tužiteljice jer ako dođe da će tužiteljica pozvati policiju, to da je bilo otprilike prije pola godine. Tuženica da joj je pričala da je pokušavala reći tužiteljici da zajedno idu na groblje, da se smiri situacija i sl.

12.1. Iz iskaza te svjedokinje proizlazi da su tužiteljica i tuženica bile u dobrim odnosima, da je tuženica uzdržavala tužiteljicu te da nakon ostavinske rasprave iza pokojnog sina tužiteljice su nastali problemi.

13. Svjedok Toni Diklić, sin tuženice iskazao je da su tužiteljica i tuženica tetka i nećakinja, njegova obitelj da se više zbližila sa tužiteljicom i njezinim sinom u 9. mj. 2022. kada je sin tužiteljice pokazivao znakove bolesti. Unuk tužiteljice, Mišel Mudrić nije htio pomoći ocu. Tužiteljica da je od njih tražila pomoć. Sinu tužiteljice se vidno pogoršalo stanje tako da nije mogao niti ustati iz kreveta, a budući da ni unuk tužiteljice ni nevjesta nisu htjeli brinuti o njezinom sinu, oni su ga odveli u bolnicu u Pulu. U bolnici u Puli mu je utvrđeno da ima rak pluća i da je već metastazirao na kosti. Kompletnu brigu o sinu tužiteljice preuzeo je osobno i dosljedno vodio brigu o njemu za to razdoblje. Iz bolnice u Puli prebačen je za Rijeku na zračenje i organizirao je prijevoz i brigu za njegov smještaj na onkologiji u Rijeci. Nakon tjedan dana što je bio u Rijeci, sin tužiteljice je preminuo. Kada je sin tužiteljice bio u bolnici u Puli, on je osobno nazvao Mišela i rekao mu da je otac loše i da ga ide posjetiti. Mišel mu je odgovorio da je njegov otac bio šupak i da ne želi imati veze s njim. Unatoč toga Mišel je sa majkom i bakom išao vidjeti oca u Pulu. Kada je sin tužiteljice bio u Rijeci i kada je osjetio da mu je kraj htio je vidjeti sina. Nazvao je Mišela i to mu rekao, ali Mišel nije htio ići u Rijeku vidjeti oca. U Rijeci su mu rekli da bi takvo stanje moglo potrajati te da pokušaju pronaći palijativnu skrb, ali nažalost ubrzo nakon toga sin tužiteljice je preminuo. Oni su organizirali sprovod. Troškove sprovoda platila je tužiteljica. Sin tužiteljice je na računu imao oko 20.000,00 kuna i kako je on podizao određene iznose sa tog računa, istovremeno ih je dao tužiteljici. Brigu o tužiteljici su nastavili voditi, i bez ugovora o doživotnom uzdržavanju. Nakon određenog vremena od smrti sina tužiteljice našao se sa Mišelom na kavi u Poreču i rekao mu neka se dogovori s bakom vezano za uzdržavanje i za nasljedstvo iza svog oca. Međutim ni tužiteljica ni Mišel

Mudrić nisu htjeli stupiti u međusobni odnos. Između Mišela i tužiteljice tj. između unuka i bake odnosi su bili vidno narušeni. Tada nakon određenog vremena vidjeli su da između njih nema dogovora. Nakon toga su predložili tužiteljici da se na siguran način brinu o njoj i da se zaključi ugovor o doživotnom uzdržavanju. O tužiteljici su brinuli o svemu što joj je trebalo, kada joj je trebalo vozili su je u bolnici, na terapije i sve ostalo što je bilo potrebno. Odnosi između tužiteljice i tuženice počeli su se narušavati nakon ostavinske rasprave iza sina tužiteljice. Mišel je vidio da je netko podizao novce iza smrti njegovog oca, a svjedok je već iskazao da te novce zaista je on podizao, ali zakleo se da je sve što je podigao sa računa sina tužiteljice da je dao tužiteljici. Mišel je otišao kod bake i rekao joj za to podizanje novaca sa računa njegovog oca, a baka mu je odgovorila da ona ne zna ništa u vezi tog novca. Mišel je nazvao njega i on je otišao kod Mišela koji je bio tada kod bake. Budući da su oni već uzdržavali tužiteljicu, on je znao gdje točno stoje izvodi od banaka i novci i pokazao je to Mišelu i Mišel je rekao tada baki, "ti si meni rekla da nema novaca". A novci su bili. U tom trenutku tužiteljica kao da je osjetila da on više ne bi bio uz nju, on je burno reagirao na to da je ona rekla da ne zna ništa za novce, a novci su stvarno bili tamo i vidjeli su ih i tužiteljica i Mišel. On je (svjedok) shvatio da je tužiteljica te novce htjela sakriti pred unukom, da unuk ne dođe do tih novaca. Nakon ostavinske rasprave tužiteljica se zbližila sa unukom. Kada je unuk vidio da neće naslijediti stan jer da postoji ugovor o doživotnom uzdržavanju tada je krenuo problem. Tuženica i sinovi da su u svakom trenutku bili spremni ispuniti obvezu ugovora o doživotnom uzdržavanju, a tužiteljica da je to uzdržavanje priječila nakon što se zbližila sa unukom i bivšom nevjestom. Svjedok nije nikada čuo da je tuženica ikada prijetila ili govorila ružno tužiteljici, niti obratno. Tuženica mu je rekla da su se ona i tužiteljica nekada znale posvađati jer da je tužiteljica po 10 puta znala ponavljati da trebaju nešto napraviti i to i to i to. Tuženica i njezini sinovi da su uzdržavali tužiteljicu do onog trenutka dok tužiteljica više nije prihvaćala da ju uzdržavaju, a to je moglo biti otprilike u 11. mj. 2023. godine. Svjedok nije nikada vidio ni prije smrti sina tužiteljice, ni poslije smrti sina tužiteljice da bi unuk i bivša nevjesta tužiteljice brinuli o tužiteljici. Svjedok je iskazao da vjeruje, a poznavajući odnos između tužiteljice i njezinog unuka, da tužiteljica nije bila sama u stanju odlučiti za podnošenje tužbe radi raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju. Tuženica je i nakon 11. mjeseca 2023- godine pokušavala ostvarivati kontakt sa tužiteljicom, ali tužiteljica da je to odbijala. Kada je tuženica zaprimila tužbu ostali su jako iznenađeni. Sada se o tužiteljici vjerojatno brinu unuk i bivša nevjesta.

13.1. Iz iskaza tog svjedoka proizlazi da su tuženica i on pomagali tužiteljici i brinuli o njezinom uzdržavanju i prije sklapanja predmetnog ugovora, da je tužiteljica odbila prihvaćati da ju tuženica i nakon listopada 2023. godine uzdržava jer da je tužiteljica zbog utjecaja svog unuka i bivše nevjeste odlučila više ne primati uzdržavanje od strane tuženice.

14. Svjedok Matej Diklić, sin tuženice iskazao je da ima saznanja o postojanju ugovora o doživotnom uzdržavanju. Uzdržavanje da je zapravo započelo od vremena kada je obolio sin tužiteljice. Tužiteljica da je zvala tuženicu i zamolila je za pomoć jer da je sin bolestan, zamolila je da ga idu vidjeti, da razgovaraju sa doktorima. Većinom da je njegov brat vozio tužiteljicu da vidi svog sina u bolnicu u Pulu, a zatim i u Rijeku, razgovarali su sa doktorom vezano za zdravstveno stanje sina tužiteljice. Tuženica je često odlazila kod tužiteljice u stan i pomagala joj. Par mjeseci nakon toga one su odlučile sklopiti ugovor o doživotnom uzdržavanju. Prilikom potpisivanja ugovora o doživotnom uzdržavanju, a i razgovora vezano za ugovor o doživotnom uzdržavanju nikada tužiteljica nije pokazala da bi taj ugovor potpisala na silu ili preko svoje volje. U

svim tim razgovorima uvijek je spominjala da nema odnos s unukom Mišelom ni s bivšom nevjestom Sanjom. Do problema s tim ugovorom došlo je nakon ostavinske rasprave iza sina tužiteljice. Tuženica mu je rekla da je nakon toga unuk tužiteljice počeo dolaziti k tužiteljici i tada su nastali problemi jer tužiteljica više nije htjela prihvaćati da ju tuženica uzdržava. Tuženica mu je pričala da joj je tužiteljica počela govoriti, kada ju je vodila za uzeti lijek i sl., da je najbolje da se taj ugovor raskine. Tuženica i njezini sinovi da su bili spremni i spremni su i nadalje uzdržavati tužiteljicu do smrti. Tuženica da je više puta pokušala sa tužiteljicom stupiti u kontakt, ali nije uspjela. Tužiteljica se javila na telefon, ali je odgovorila tuženici neka ju ne uznemirava i neka je pusti na miru. Tuženica da je zadnji puta kontaktirala tužiteljicu u 1. mj. 2024. godine. Sinovi tuženice nisu kontaktirali tužiteljicu nakon što je nastao konflikt sa Mišelom.

14.1. Iz iskaza svjedoka proizlazi da je tužiteljica zvala za pomoć tuženicu u vrijeme kada je bio bolestan sin tužiteljice te ju zamolila da ga idu posjetiti u bolnicu, a u bolnicu da je tužiteljicu vozio sin tuženice Toni Diklić. Također proizlazi da je tuženica odlazila kod tužiteljice i pomagala joj. Predmetni ugovor da je sklopljen voljom stranaka. Iz iskaza dalje proizlazi da su između stranaka počeli nastajati problemi kada je unuk tužiteljice saznao za postojanje ugovora o doživotnom uzdržavanju i tada da tužiteljica nije prihvaćala uzdržavanje od strane tuženice. Iz navedenog iskaza proizlazi da je do prestanka uzdržavanja tužiteljice od strane tuženice došlo odbijanjem tužiteljice da ju tuženica nastavi uzdržavati.

15. Tužiteljica je iskazala da sa tuženicom više nije u dobrom odnosu, sve da je bilo dobro dok nije potpisala ugovor za stan, a nakon toga da ju je tuženica počela maltretirati i to npr. kada su odlazile u dućan, kada su se vratile iz dućana da je morala sama iz auta uzimati stvari i nositi u stan, da se jednostavno boji tuženice. Ima ju strah jer da joj je tuženica rekla da je i svog oca tukla sa pršutom. Ugovor su potpisale u Višnjanu 18. siječnja 2023. godine. Prije nego su potpisale ugovor ona je otišla u Lovran u bolnicu, odveo ju je, sada pok. sin, i to 30. kolovoza 2022. godine radi operacije kuka te je u bolnici bila 15 dana. Iz bolnice kući ju je dovezala hitna. Kod kuće je bio njezin sin, bolestan, u teškom stanju. Kada je došla iz bolnice istog dana ju je nazvala tuženica i rekla joj da će joj doći pomoći. Odgovorila joj je da tuženica ima svoju obitelj, a tuženica da je rekla da će joj svejedno doći pomoći. Došla je drugi dan i zaista joj pomogla kao i njezinom sada pok. sinu Smiljanu, skuhalo je hranu, ispeglala robu. Došao je i sin tuženice Toni te je kod sina tužiteljice, Smiljana, čistio klimu. Tuženica je rekla da će joj u svemu pomoći i da će se žrtvovati za nju. Tuženičin sin Toni da je prvi rekao da ako ju tuženica uzdržava da će joj onda zapisat stan. Sin tužiteljice i njegov sin Mišel nisu bili u dobrim odnosima i zato da unuk Mišel nije dolazio kod nje kao ni njegova majka Sanja. 10 idućih dana nakon što je došla iz bolnice, osim tog drugog dana, tuženica nije dolazila kod nje niti ju zvala. Kada je dolazila u Poreč, usput je došla kod nje, odnijela joj smeće. Tužiteljica si je sama kuhala. I dan danas si sama kuha, polako ali da. Tuženica da je inače ljuta osoba, uvijek se ljuti, ona je bila ljuta i onda kada je tužiteljica došla iz Lovrana iz bolnice 15. rujna 2022. Tuženica je dolazila kod nje i prije nego su potpisale ugovor, odvozila ju je da podigne penziju pa je ona plaćala račune, novcima tužiteljice, bile su skupa kada je plaćala račune. Do sklapanja ugovora tuženica je dolazila i odlazila, ali ne svaki dan. U iskazu dalje tvrdi da je uvijek bila u strahu od tuženice tj. i prije nego su potpisale ugovor. Tuženica i njezini sinovi da su zaista pomagali i njezinom sinu jer je bio teško bolestan i njoj. Tuženica da je stalno pitala kada će potpisati ugovor. Tužiteljica da je bila prisiljena potpisati ugovor zato jer joj sin nije mogao pomoći, i jer da je bila potrebna pomoći.

Kada ju je tuženica pitala za potpisati ugovor ona da je odgovarala da će potpisati, ali pomalo, da ne treba žuriti za potpisati. Sin Smiljan je umro 16. studenog 2022. godine. Zbog bolesti i zbog zračenja njezin sin je iz bolnice u Puli, premješten u Rijeku. Dok je sin bio u Puli u bolnici posjetiti su ga tuženica, Toni, Matej i ona. I brat od tuženice koji se zove Denis išao je posjetiti njezinog sina u Pulu, u bolnicu. Njezin sin dok je bio u bolnici u Puli, rekao joj je da kaže Mišelu i Sanji da ga dođu vidjeti i da ona dođe s njima, i to sa njihovim autom. Ona im je to rekla te su ju poslušali i išli vidjeti sina u Pulu i zbog toga sin je bio jako zadovoljan. U Rijeci u bolnici sina su posjetili Toni, tuženica i ona i bilo mu je jako drago zbog toga, ali htio je ići doma. Njezin sin je Toniju dao svoju karticu da može podizati novac za njezine potrebe, sin joj je rekao da ona troši ono što ima, a da novac od penzije da si ga ostavi i da ga ne troši. Mišel nije nazvao oca dok je bio u Rijeci u bolnici. Tužiteljica je iskazala da ju je bilo strah i zato da je potpisala ugovor. I tuženica i njezini sinovi su htjeli da potpišu ugovor i zbog straha od svih njih, i jer nikoga nije imala sa strane da joj pomogne, zato da je potpisala ugovor. Kod javnog bilježnika nije se sjetila reći da ju je strah od tuženice i njezinih sinova i da zato potpisuje ugovor. Tuženica da joj je rekla da sakrije svoje zlato da joj ga unuk ne ukrade. Tuženici je dala zlato da ga ona čuva, ali tuženica da joj je to zlato i vratila. Javni bilježnik joj je rekao da je tuženica mora uzdržavati. Unuk, Mišel, niti bivša nevjesta u to vrijeme nisu dolazili kod nje. Kod nje su došli 12. lipnja 2023. po novac koji pripada Mišelu nakon smrti njegovog oca Smiljana. Prije nego su došli, bivša nevjesta Sanja ju je nazvala telefonom i rekla da će doći ona i Mišel. Prije 12. lipnja.2023. oni nisu dolazili od nje. Tuženica je dolazila kod nje, ali uvijek je bila hladna. Tuženica joj je samo jednom oprala stakla i rekla joj je da ona ni doma ne pere stakla često. A zavjese da i kući pere svakih 7-8 mj. i do godine dana. Tuženica je dolazila kod nje, donosila joj lijek, vozila na groblje, ne baš svaki put kada je došla, ali stvarno ju je vozila. Npr. kada je ona još bila na groblju, tuženica se izgubila i poslije ju je vidjela da je već u autu. Tuženica je dolazila kod nje u stan do 24. listopada 2023. godine. Međusobno su si govorile ružne riječi, proturječile su si. Ponavljam da se jako boji tuženice i zato "kako da ona više dođe kod mene". Kod nje da svi mogu doći. Dalje je iskazala da ona ne zabranjuje ni tuženici ni njezinim sinovima da dođu kod nje, ali da ih se boji, svih da ima strah. Kada joj je tuženica donosila spežu, da ju je ostavila ispred zgrade i sama si ju je morala nositi u stan. Tužiteljici da je jako teško bilo sa njima. Nakon 24. listopada 2023. ni tuženica ni njezini sinovi nisu dolazili kod nje, niti ju zvali. Kada je tuženica dobila tužbu zvala ju je i da joj je rekla da će je ubiti, pa makar da ide u zatvor. Nakon toga je nazvala susjedu Mirandu jer ju je bilo strah. Nakon što je tuženica primila tužbu, nazvao ju je i brat od tuženice i rekao joj da je "stara tovarica i da mi on ne bi niti čašu vode dao". I Toni joj je tako ružno rekao. Tvrdi da ju nitko nije nagovorio da podnese tužbu za to da je kriva samo tuženica. Od kada tuženica više ne dolazi kod nje, ona je u dobrome sa unukom Mišelom i sa njegovom mamom. 08. prosinca 2022. godine Toni ju je odveo u Rovinj na rehabilitaciju i rekao joj da ponese svoj novac na banku, pa da će on novac podizati digitalno, ali ona je htjela novac držati doma. Toni je mislio samo na novac. Dalje je iskazala da je ona zvala sinove od tuženice da joj dođu popraviti klimu. Sahranu za njezinog sina da su organizirali Toni i njegov brat Matej. Unuk i snaha da nisu organizirali sahranu jer nisu bili u dobrim odnosima sa njezinim sinom. Toni joj je rekao da će se on žrtvovati za nju i da će on organizirati sahranu i sve što je potrebno. Da nije bilo tuženice i njezinih sinova njezinog sina bi valjda bili pokopali netko iz crvenog križa. I tuženica i njezini sinovi da su se na silu zauzeli da brinu o njoj. Da nije bilo tuženice i njezinih sinova da bi nju prijatelji vozili u posjetu njezinom sinu u bolnicu, iskazala je da ona ima prijatelja ali da im ne zna imena, odnosno njezin sin da je imao prijatelje, ali da im ne zna imena.

Iskazala je da nije zvala policiju, ali da joj je tuženica još jednom rekla da će ju ubiti, tada da bi bila zvala policiju. Iskazala je da je trpjela i da ju je bilo strah. Tuženica joj je govorila da će joj i zemlju prepisati. Unuk je 12.lipnja 2023. godine saznao za postojanje ugovora o doživotnom uzdržavanju jer kada su on i bivša nevjesta došli kod nje ona im je rekla za taj ugovor. Oni su odgovorili da je samo važno da je njoj dobro. Brzo nakon 12. lipnja 2023. godine unuk Mišel i nevjesta su počeli dolaziti kod nje, vozili su je na groblje i kod doktora. Ona je stalno mislila da će se tuženica popraviti i da će joj biti dobro s njom, ali nije se popravljala, bilo je još i gore nakon što su unuk i nevjesta počeli dolaziti kod nje. U kontakt sa svojim odvjetnikom došla je putem bivše nevjeste Sanje. Tužiteljica je iskazala da je odvjetniku rekla sve što je odvjetnik napisao u tužbi i rekla mu je istinu. Dalje je iskazala da tuženicu niti njezine sinove nikada nije zvala da joj pomažu, niti im je priječila da joj pomažu. Ona je starija osoba, ali da sve pamti. Zvala ju je jedna odvjetnica Ana iz Novigrada i rekla joj je da ju zove u ime tuženice i ta odvjetnica da je tražila da se sastanu u jednom kafiću i da tuženica potražuje 10.000,00 eura što ju je uzdržavala. U dodatnom saslušanju 28.05.2026. tužiteljica je iskazala da od lipnja 2024. tuženica ni njezini sinovi ju nikada nisu kontaktirali, nisu ju zvali niti pitali za bilo što. Za raskid ugovora da se odlučila jer da joj nisu pomagali. Svađa među strankama da je počela prije tužbe. Na ročištu 28. svibnja 2026. ustrajala je kod svog ranije danog iskaza i ponovila da desetak dana od posljednjeg ročišta u lipnju 2024. godine ju tuženica ni na koji način nije kontaktirala.

15.1. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da se tužiteljica boji tuženice i njezinih sinova, tijekom cijelog iskaza spominjala je da ju je strah, npr. "jer je tuženica i svog oca tukla pršutom". Tužiteljica je tijekom svog iskaza višekratno govorila da ju je strah od tuženice još od prije sklapanja ugovora i poslije, od uvijek. Takav iskaz sud smatra nelogičnim, nejasnim i nevjerodostojnim jer nije utvrđeno zbog čega se to točno tužiteljica boji tuženice, niti je jasno od kada se to tužiteljica boji tuženice budući da je u ukupnosti provedenih dokaza nesporno utvrđeno da je ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen voljom objiju strana, da je ugovor ne samo ovjeren odnosno solemniziran kod javnog bilježnika već i sastavljen pred javnim bilježnikom te je javni bilježnik utvrdio da se uvjerio, u nazočnosti stranaka, da je to njihova prava i ozbiljna volja. A i svjedoci Mišel Mudrić i Sanja Mudrić su iskazivali da je prvih par mjeseci od sklapanja ugovora sve bilo u redu, a to su mogli znati samo po pričanju tužiteljice, pa zato nije jasno i uvjerljivo da se tužiteljica bojala tuženice.

15.2. Iz iskaza tužiteljice, a koja je inače iskazivala prisebno proizlazi da je morala napraviti ugovor o doživotnom uzdržavanju jer da je bila potrebna tuđe pomoći jer da joj sin Smiljan nije mogao pomoći, on je umro 16. studenog 2022. godine, predmetni ugovor je sklopljen 18. siječnja 2023. godine. Dalje iz njezinog iskaza proizlazi da su unuk Mišel i bivša nevjesta Sanja o postojanju ugovora o doživotnom uzdržavanju saznali točno 12. lipnja 2023. i nakon tog datuma da su odnosi sa tužiteljicom pogoršali, a i prije toga da su se znale posvađati. Konačno iz njezinog iskaza proizlazi da nakon 24. listopada 2023. godine tuženica niti njezin sinovi više ne dolaze kod nje niti ju zovu, da tuženica nije izvršavala obveze iz ugovora o doživotnom uzdržavanju. Iskaz tužiteljice nije sukladan sa iskazima svjedoka Mišela Mudrića i Sanje Mudrić budući da iz iskaza tih svjedoka proizlazi da je tuženica prvih par mjeseci od sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju, uzdržavala tužiteljicu i sve je bilo u redu. Ta saznanja kako su iskazivali ti svjedoci vezano za to da je tuženica par mjeseci od sklapanja ugovora o doživotnom uzdržavanju uzdržavala tužiteljicu imaju vjerojatno od same tužiteljice, pa nije jasno kako tužiteljica ističe da ju tužiteljica nije uzdržavala od samog početka odnosno već od nakon potpisivanja ugovora.

16. Tuženica je iskazala da je u kolovozu 2022. godine tužiteljica operirana, da je pitala sina tužiteljice da idu posjetiti tužiteljicu u Lovran, a on da je odgovorio da on ne može jer da se loše osjeća. Kada je tužiteljica došla iz bolnice iz Lovrana, gdje je operirala kuk, ponudila joj je pomoći jer je znala da od nikog drugog nema pomoći. Već drugog dana kada je tužiteljica došla iz bolnice išla joj je pomoći, skuhalo je i ispeglala. Nakon toga nije svaki dan dolazila kod tužiteljice jer joj je i sama rekla da ne treba dolaziti svaki dan, a i radila je jer je bila zaposlena. Za vrijeme dok je bio bolestan sin tužiteljice odvozili su tužiteljicu da vidi sina u bolnicu i u Pulu i u Rijeku. Tužiteljica je tada bila na štakama pa nije mogla hodati po stepenicama gore – dolje bez njezine pomoći, a kako je i sama tuženica operirala dva kuka znala je kako treba koristiti štake i tako joj je ukazala. Za svo to vrijeme, prije sklapanja ugovora pomagala je tužiteljici koliko god je mogla. Svu skrb za sina tužiteljice i za tužiteljicu vodili su ona i njezini sinovi, vozili ju u bolnicu u posjetu sinu u Pulu i u Rijeku, donosili joj spežu, organizirali sahranu za sina tužiteljice koji je umro u studenom 2022. godine i nakon toga se nastavila brinuti o tužiteljici. U prosincu 2022. ili početkom siječnja 2023. godine rekla je tužiteljici da ako već brine o njoj da želi neku sigurnost i ako želi da naprave ugovor o uzdržavanju. Tužiteljici je rekla ako hoće da mogu napraviti ugovor o doživotnom uzdržavanju, a tužiteljica je rekla da hoće. Tuženica je iskazala ako ju se tužiteljica stvarno bojala, zašto ju odmah nije otjerala od sebe i odmah joj ne dopustila da dolazi kod nje. Tuženica je izričito iskazala da tužiteljica nije istinito iskazivala kada je govorila da ju je bilo strah od nje, to da nije moguće jer su stalno bile skupa. Prije nego su otišle kod bilježnika tužiteljica da joj je rekla da će ona pomoći platiti troškove javnog bilježnika, a ona joj je odgovorila da će tuženica sama platiti troškove javnog bilježnika. Izričito je iskazala da nije prisiljavala tužiteljicu da potpiše ugovor o doživotnom uzdržavanju. Obje su se dogovorile, odnosno zapravo tužiteljica da je rekla da tuženica ne dolazi svaki dan u Poreč već samom kada ju bude zvala. I tako je bilo, kada je tužiteljica zvala da joj treba otići po lijekove, spežu, odvesti na groblje i kad god je zvala i poželjela da tuženica dođe, iskazuje da je i dolazila. Izričito je ponovila da joj je tužiteljica rekla da ne treba dolaziti svaki dan jer da si ona može sama skuhati. To da je trajalo do listopada 2023. god. Dalje je iskazala da je stalno pitala tužiteljicu da li joj eventualno dolazi unuk u posjete i tužiteljica da joj je odgovarala da ne dolazi. Tužiteljica ju je telefonski nazvala u lipnju 2023. godine kada su kod nje došli Mišel i Sanja (a možda ju je nazvao i sin Toni jer je tužiteljica najprije nazvala njega) i tužiteljica joj je rekla da su Mišel i Sanja došli po novac od sina Smiljana, a tužiteljica da ne zna gdje je novac. Nakon toga je i ona došla kod tužiteljice, a kod nje su već bili Mišel i Sanja (dok je sin Toni već bio otišao). Toni joj je rekao da su Mišel i Sanja pitali tko je dizao novac sa računa od Smiljana, a Toni da im je pokazao sve izvode što je podizao novce sa računa od Smiljana, ali sve novce od Smiljana dao je tužiteljici. Iskazala je da su svjesni da novac nakon smrti Smiljana nije smio biti podizan, ali se zaklela da sve novce što je podigao Toni sa računa od Smiljana je dao tužiteljici. Nakon tog dana u lipnju mjesecu 2023. da je počela primjećivati kod tužiteljice da joj je sve je počelo smetati. Npr. kada su išle u trgovinu, tužiteljica je sa štakama rušila robu iz polica i onda joj je rekla kako treba držati štake da ne ruši robu, čak je povisila ton zbog toga. Tužiteljica ju je počela provocirati, stalno joj je govorila da nešto treba. Negdje u ožujku 2023. godine tužiteljica da joj je rekla da njoj nije srce na mjestu, da nije na miru i da bi htjela raskinuti ugovor. Na upit tko će voditi brigu o njoj i zašto želi raskinuti ugovor da je odgovorila da to nju ne treba brinuti. Nakon toga kada je dolazila kod tužiteljice, tužiteljica da joj je stalno govorila da raskinu ugovor, a ona joj je rekla da su ugovor regularno sklopile te da će ugovor i regularno raskinuti. U početku da je rekla da neće raskinuti ugovor, a tužiteljica da joj je svaki puta proklela nju i njezinog sina.

Tužiteljica da joj je rekla da će ona i sinovi biti prokleti i u grobu, i nakon smrti jer da su "falši". I dalje je odlazila tužiteljici pomagati kada god ju je tužiteljica zvala, otprilike 2-3 puta mjesečno. I to je trajalo sve do listopada 2023. godine, kada su zadnji puta ona i tužiteljica bile zajedno i kada je uvidjela da ju tužiteljica odbija i da joj ne dopušta da joj nastavi pružati pomoć koju joj je do tada pružala. Od listopada 2023. više nije bila kod tužiteljice, niti ju je zvala da dođe. Krajem listopada 2023. je nazvala tužiteljicu i rekla joj da su brzo Svi Sveti i da bi trebali kupiti cvijeće za groblje, dva puta joj se tužiteljica nije javljala na telefon, a treći puta joj se javila i rekla joj je "nemoj me zajebavat niti uznemiravat jer ću zvat policiju". Nakon što joj je zaprijetila policijom više nije zvala niti odlazila kod tužiteljice. Dalje je iskazala da ona bi i nadalje bila uzdržavala tužiteljicu da joj je tužiteljica dopustila da je uzdržava. Nakon što su Mišel i Sanja počeli dolaziti kod tužiteljice, na tužiteljici se počelo vidjeti promjena njezinog ponašanja prema njoj. Sprovod od sina tužiteljice u cijelosti je platila tužiteljica. Tuženica je iskazala da nikada nisu rekli da su oni (tuženica i sinovi) platili sprovod. Nakon listopada 2023. ni njezini sinovi nisu zvali tužiteljicu, niti im je ona rekla da ju nazovu budući joj je tužiteljica prijetila policijom. Nakon što je tužiteljica podnijela tužbu nju je nazvao i tuženičin brat Denis. Kada je primila tužbu bila je zgrožena, nije mogla vjerovati da će to doživjeti, plakala je i baš tada je kod nje došao brat Denis pa mu je rekla za tužbu i on je odmah nazvao tužiteljicu, tetu, i rekao joj kako je to mogla učiniti i kako ju nije sram što je to učinila. On je bio "poludio" kada je čuo da je tužiteljica nju tužila. Odgovor na tužbu je napisao njezin odvjetnik, te izričito je iskazala da nakon listopada 2023. godine nije uzdržavala tužiteljicu. Također je izričito iskazala da nakon što su kod tužiteljice počeli dolaziti Mišel i Sanja da se promijenilo ponašanje tužiteljice prema njoj, tj. tuženici. Tužiteljica joj je osobno rekla da ju je Mišel pitao kome će ostaviti stan. Nema papirnati dokaz da bi tužiteljicu nagovorili Mišel i Sanja da podnese tužbu za raskid ugovora. U dodatnom saslušanju tuženice ista je iskazala da je u svađi sa tuženicom, da ju poslije lipnja 2024. nije ni čula ni vidjela, niti ju je pitala da li joj može pomoći. Nije ju pitala jer da joj je zadnji puta tužiteljica rekla da ne želi da dođe ni blizu. Dalje je iskazala da je prije podnošenja tužbe bila voljna uzdržavati tužiteljicu i da nema tužbe da bi ju bila voljna uzdržavati. Ponovila je da je svađa između stranaka nastala nakon što su se "pojavili" unuk i nevjesta. Na ročištu 28. 05.2026. iskazala je da je u svađi s tužiteljicom da ju nije ni čula ni vidjela od šestog mjeseca 2024. godine jer da joj je tužiteljica rekla da ne dođe ni blizu. Zatim je iskazala da nema ove tužbe da bi bila voljna uzdržavati tužiteljicu te da je bila voljna ju uzdržavati prije podnošenja tužbe.

16.1. Iz iskaza tuženice proizlazi da je ona uzdržavala tužiteljicu do listopada 2023., da je do prestanka pružanja uzdržavanja tužiteljice došlo jer tužiteljica više nije prihvaćala pomoć tuženice tj. uzdržavanje od strane tuženice. Iz njezinog iskaza nesporno proizlazi da zajednica života između stranaka nije ugovorena, da je između stranaka dogovoreno da će tužiteljica zvati tuženicu kada joj treba pružiti određenu uslugu, budući da si je tužiteljica i sama mogla kuhati i obavljati osnovne poslove. U tom dijelu sud je poklonio vjeru iskazu tuženice budući da je i iz iskaza same tužiteljice, a i iz iskaza svjedoka Mišela Mudrić i Sanje Mudrić nesporno utvrđeno da si je tužiteljica i sama kuhala, da to čini i dan danas. A i sama tužiteljica je iskazala da joj u tome ne pomažu ni unuk Mišel ni bivša nevjesta, već da si sama kuha. Zaključno, iz iskaza tuženice može se zaključiti da, s obzirom na ovaj spor, da i nije voljna uzdržavati tužiteljicu.

17. Dakle iz sadržaja predmetnog Ugovora nesporno je utvrđeno da se tuženica obvezala uzdržavati svoju tetu, tužiteljicu, osigurati joj mirnu, sigurnu i dostojanstvenu

starost, brinuti o njoj, a u slučaju bolesti osigurati joj liječničku pomoć, lijekove i svu potrebnu brigu i njegu. Iz preostalih provedenih dokaza utvrđeno je da između stranaka nije bila ugovorena zajednica života već da su se stranke dogovorile da će tužiteljica zvati tuženicu kad joj bude potrebna pomoć. Iz iskaza stranaka sud je utvrdio da je tuženica dolazila kod tužiteljice kada ju je tužiteljica zvala za pomoć tj. za pružanje usluge uzdržavanja. Iz iskaza tužiteljice nije utvrđeno da bi ikada, kada je tužiteljica zvala tuženicu za pružanje usluge uzdržavanja, tuženica odbila takav poziv. Tvrdnje tužiteljice da je tuženica ostavila tužiteljicu sa namirnicama ispred zgrade, da si sama nosi namirnice u stan, nisu utvrđene sa stupnjem vjerojatnosti da bi to moglo predstavljati razlog za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju.

18. Tužiteljica je stara osoba, ima 81 godina, teže pokretna, kreće se uz pomoć štaka, živi sama i unatoč tome i unuk i snaha tužiteljice iako su znali za to tužiteljicu su počeli posjećivati tek nakon što su saznali da je između tuženice i tužiteljice sklopljen ugovor o doživotnom uzdržavanju. Tužiteljica je iskazala da joj do tada (dok unuk i bivša nevjesta nisu znali za postojanje ugovora o doživotnom uzdržavanju, nisu dolazili u posjetu, odnosno nisu pomagali. Dakle, iz obveze koju je tuženica preuzela, a niti iz bilo koje druge odredbe predmetnog Ugovora o doživotnom uzdržavanju između stranaka nije ugovorena obveza zajednice života stranaka, niti se iz bilo koje odredbe predmetnog Ugovora može zaključiti ili podrazumijeva da je između stranaka ugovoren zajednički život, a niti se iz svih provedenih dokaza tijekom ovog postupka utvrdilo da je između stranaka prilikom sklapanja Ugovora bila namjera, želja, dogovor ili bilo što drugo da između stranaka mora biti življenje u zajedničkom kućanstvu. Nadalje, iz niti jednog od svih provedenih dokaza, a niti iz sudske prakse nije utvrđeno da bez zajednice života ne bi bilo moguće izvršavanje predmetnog Ugovora.

19. Iskaz tužiteljice nije vjerodostojan u dijelu u kojem je iskazivala da se boji tuženice jer nije utvrđeno da bi ikada, tužiteljica imala razloga da se boji tuženice, budući da je sama tužiteljica iskazala da kod nje svi mogu doći, pa tako i tuženica i njezini sinovi, a nije navela niti jedan razlog zašto bi se bojala njih, pogotovo u razdoblju prije podnošenja tužbe, a u sveukupnosti provedenih dokaza nije utvrđeno da postoji opravdana bojazan da se tužiteljica njih boji i nakon podnošenja tužbe.

20. Predmet ove pravne stvari je zahtjev tužiteljice za raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju.

21. Provedenim dokazima utvrđeno je da su predmetni Ugovor o doživotnom uzdržavanju tužiteljica i tuženica zaključili slobodnom voljom, bez ikakvog utjecaja i prisile bilo koje od strana.

22. Predmetnim Ugovorom tuženica je preuzela obvezu uzdržavati tužiteljicu, svoju tetku, doživotno.

23. Ugovor o doživotnom uzdržavanju po svojoj prirodi, sa svim svojim specifičnostima podrazumijeva jedan skladan odnos, odnos u kojem će vladati uzajamno poštovanje, razumijevanje, korektnost i tolerantnost u postupanju, u iskazivanju želja i potreba i u njihovom zadovoljavanju. Iz provedenih dokaza, utvrđeno je da je tuženica od vremena zaključenja predmetnog Ugovora, a i ranije, uzdržavala tužiteljicu, da je među njima bio dobar i skladan odnos, da je nakon što su

unuk i bivša snaha tužiteljice saznali za postojanje ugovora od doživotnom uzdržavanju njihov odnos se počeo narušavati.

24. Raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju propisuje odredba čl. 583. ZOO-a. Stavak 2. navedene odredbe propisuje da ako prema Ugovoru o doživotnom uzdržavanju ugovorne strane žive zajedno, pa se njihovi odnosi toliko poremete da zajednički život postane nepodnošljiv, svaka strana da može zahtijevati od suda da se ugovor raskine. Nesporno je da stranke nisu ugovorile zajednicu života, te su obje ugovorne strane bile suglasne da svaka od ugovornih strana žive u svojim kućanstvima.

25. Kako je već naprijed navedeno predmet ove pravne stvari je raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljen između stranaka 18.01.2023. Između stranaka je nesporno da su odnosi među njima vrlo loši, da uopće ne komuniciraju. Nadalje je nesporno da tuženica od listopada 2023. ne izvršava obvezu uzdržavanja, prema njezinoj tvrdnji, jer joj to tužiteljica ne dopušta. Ugovor o doživotnom uzdržavanju po svojoj prirodi sa svim svojim specifičnostima podrazumijeva jedan skladan odnos, odnos u kojem će vladati uzajamno poštovanje i razumijevanje, korektnost i tolerantnost u postupanju, u iskazivanju želja i potreba, ali i u njihovom zadovoljavanju, ali i odnos u kojemu je moguća komunikacija. U konkretnom slučaju između tužiteljice i tuženice je "nestao" takav odnos. Između tužiteljice i tuženice su nastali takvi odnosi da se i objektivno, neovisno o tome tko je kriv za nastalu situaciju, sklopljeni predmetni ugovor o doživotnom uzdržavanju, ne samo da ne može izvršavati, već ga više ni nema smisla održavati na snazi, upravo zbog toga što odnosi između stranaka više nisu takvi kakve zahtijeva specifičnost ugovora o doživotnom uzdržavanju, kako je naprijed navedeno. Za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju, kao što je predmetni, dovoljno je da je odnos između tužiteljice i tuženice postao nepodnošljiv za samo jednu ugovornu stranu pri čemu čak ne treba biti presudno da li je do poremećaja odnosa između stranaka došlo zbog postupaka ili krivnjom jedne od ugovornih strana ili pak trećih osoba. Bitno je, samo da li ugovorne strane zbog narušenih odnosa više ne mogu zajedno komunicirati i izvršavati obvezu iz ugovora i da li su između njih nastali odnosi netrpeljivosti, pri čemu nisu odlučujući povodi i razlozi tih novonastalih odnosa. Tvrdnja tuženice, na kojoj gradi poziciju u ovoj parnici da su unuk i snaha uzrokovali ovu parnicu, irelevantno je, s obzirom na nesporno utvrđeno da između ugovornih strana ne postoji komunikacije već više od 3 godine. Sada postojeći odnosi stranaka opravdavaju zahtjev tužiteljice za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju. Iz provedenih dokaza, posebice iz dodatnih saslušanja stranaka, sud je utvrdio da su odnosi između ugovornih stranaka trajno i teško poremećeni, da je njihov odnos postao nepodnošljiv, da više ne mogu međusobno komunicirati onako kako bi bilo za očekivati u ugovorenim odnosima, a kako je tijekom postupka utvrđeno da su i objektivno odnosi između stranaka sada takvi da se svrha ugovora o doživotnom uzdržavanju (u osiguranju normalnog, složnog, korektnog ili skladnog i mirnog života u starosti tužiteljice u faktičnom pomaganju i njezi više ne može ostvarivati, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice i raskinuo predmetni ugovor. Daljnje održavanje ugovorenih odnosa samo bi pogoršalo već i sada nepodnošljiv odnos, a tužiteljicu koja sada ima 81 godinu, zaista ne bi trebalo i ne treba prisiljavati na takav odnos.

26. Kako je u ukupnosti svih provedenih dokaza nesporno utvrđeno da između ugovornih strana komunikacija ne postoji, da je njihov odnos postao nepodnošljiv, da

tužiteljica ni pod kojim uvjetima ne želi održati ugovor o doživotnom uzdržavanju sa tuženicom, temeljem odredbe čl. 583. ZOO-a presuđeno je kao u izreci.

27. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (SL SFRJ 4/77, 36/77, 6/80, 36/80, 43/82, 69/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, i NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/2023 dalje: ZPP) koja propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu, dužna je protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Tuženica je u cijelosti izgubila u ovom postupku. Tužiteljici je priznat trošak za sastav tužbe, za zastupanje na ročištima 28. ožujka 2024., 09. svibnja 2024., 06. lipnja 2024. i 28. svibnja 2026. za svaku radnju po 200,00 eura plus trošak sudske pristojbe na tužbu 70,00 eura i presudu 70,00 eura, a što sveukupno iznosi 1.140,00 eura.

27.1. Visina priznatog i obračunatog troška temelji se na Tbr. 7., 9., 52. i 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023).

28. Slijedom svega naprijed navedenog, presuđeno je kao u izreci.

U Poreču - Parenzo 08. srpnja 2026.

Sutkinja:
mr. sc. Marčela Štefanuti

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove Presude dopuštena je žalba nadležnom Županijskom sudu u Splitu, a podnosi se putem ovog suda, u roku od 15 dana, od dana objave ove Presude.

DNA:

1. Pun. tužitelja,
2. Pun. tuženika.

Broj zapisa: **9-3088a-79ece**

Kontrolni broj: **07b8d-6c97c-a5ba9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.